

Вслѣдствие на това, Османъ-паша разпореда да тръгнатъ напредъ, около полунощъ, три баталиона низами отъ 4-ий полкъ на 2 армия, подъ началството на полковника Еминъ-бей, комуто се даде заповѣдъ да стигне по-скоро въ Плѣвенъ, да се постави тамъ подъ разположението на Атуфъ-паша и да вземе нужднитѣ мѣрки за да може да се опълчи противъ нѣкое случайно нападение отъ страна на неприятеля.

Отъ тази минута на сѣтне, цѣлѣта на дѣйствията биде измѣнена; Османъ-паша бѣ принуденъ да се откаже отъ намѣрението си да завземе тутакси Тетевенския балканъ.

На другия день, четвъртия отъ напущанието на Видинъ, отряда стигна въ селото Алтимиръ и прѣнощува въ това село. Прѣзъ послѣднитѣ четири дни, той бѣ изминалъ въ околността на Дунава нѣколко полета, въ които, по нѣмание на вода лѣтно врѣме, даже и уединени пѣтници страдатъ отъ жажда. Войскитѣ бѣха принудени да вървятъ нощемъ, а въ нѣкои мѣста бѣха разпоредили да приготвятъ прѣдварително пълни бѣчви съ вода, за да могатъ войниците да пиятъ и да се снабдятъ за по-нататѣкъ.

Нѣколко войници бѣха попаднали отъ умора; не бѣше вече възможно да се продължатъ тѣзи форсирани маршове и, отъ